

Φεύγεις, παλιόπαιδο...

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη
Παρασκευή, 14 Ιούνιος 2019 20:08 -

Ήρθε η στιγμή που τόσο περίμενες! Επιτέλους, τελείωσες! Τέρμα τα σχολεία! Γιατί κοντοστέκεσαι;

Μήπως επειδή θυμάσαι εκείνο το κλαψιάρικο πεντάχρονο, που πριν από 14 χρόνια με μια σάκα στην πλάτη και μια αγωνία στην καρδιά, πήγε την πρώτη του μέρα στο σχολείο; Μήπως επειδή ξέρεις ότι εδώ μέσα αφήνεις κομμάτια του εαυτού σου, μέρος της ζωής σου;

Μήπως επειδή καταλαβαίνεις ότι από αυτή την πόρτα δεν θα επιστρέψεις το Σεπτέμβριο; Φεύγεις, παλιόπαιδο... Τα τελευταία σου γέλια, τα τελευταία πειράγματα, οι τελευταίες φωνές, οι τελευταίες αγκαλιές... Μετά από λίγο σιωπή. Άδειες οι αίθουσες.

Πόσο το περιμέναμε! Γιατί δεν το χαιρόμαστε; Φεύγεις, παλιόπαιδο... Και τι αφήνεις; Τις αγωνίες σου, τα χτυποκάρδια σου, τα θέλω σου. Χαραγμένα στα θρανία, σκιές στη θέση σου. Τις αμφισβητήσεις σου, τη διαμόρφωσή σου, την προσωπικότητά σου. Γεμάτη η ατμόσφαιρα, μνήμες στο μυαλό μας. Φεύγεις, παλιόπαιδο...

Τι σου αφήσαμε; Γνώσεις, βαθμούς, εξετάσεις; Μηνύματα, βιώματα, παραδείγματα; Ειλικρινά, δεν ξέρω. Ούτε κι εσύ, φαντάζομαι. Είμαστε όλοι μπερδεμένοι.

Μια χάρη όμως σου ζητώ. Μπορείς να θυμάσαι το τελευταίο μάθημα Θρησκευτικών; Το τελευταίο ερώτημα; Στο τελευταίο λεπτό; «Τελικά, τι είναι η ευτυχία;» Φεύγεις, παλιόπαιδο... Φύγε! Και πού είσαι; Διάψευσέ μας...

Παναγιώτης Ασημακόπουλος

Φεύγεις, παλιόπαιδο...

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη
Παρασκευή, 14 Ιούνιος 2019 20:08 -

Θεολόγος καθηγητής

<https://theologosnaf.blogspot.com/>